

متن پرسش

با سلام خدمت استاد طاهرزاده: علامه طباطبایی در شرح آیه ۲۶۴ بقره می فرمایند: یا ایها الذین آمنوا لا تبطلوا صدقاتکم ... «این آیه شریفه دلالت دارد بر اینکه آزار و منت بعد از صدقه اجر آن را حبط کرده و از بین می برد، و بعضی با این آیه استدلال کرده اند بر اینکه هر معصیت و یا حداقل هر گناه کبیره باعث از بین رفتن و بی اجر شدن اطاعت های قبل از آن معصیت می شود، و لیکن ما چنین دلالتی در آیه نمی بینیم، و دلالت آیه تنها در بی اجر شدن صدقه به وسیله خصوص منت و اذیت است، که گفتار مفصل این بحث در مبحث حبط گذش.» مبحث علامه طباطبایی درباره حبط آرایش خوبی به ذهن من داده است و ایشان فرمودند موارد حبط در قرآن مشخص شده است و هر عمل اجر خود و گناه عقاب خود دارد و شما هم این موضوع را تایید کردید ولی جایی به شخصی فرمودید صدقه شامل اعمال خیر دیگر می شود و با اذیت و منت باطل می شود. با توجه به اینکه نظرات جناب عالی با تفسیر المیزان منطبق است این نظر شما باعث شد آرایش ذهنی ما به هم بریزد. از طرفی چون پاسخ و نظر علامه طباطبایی کاملاً روشن است و کاملاً صراحت دارد جسارتاً با نظر حضرتعالی قابل جمع نیست و حضرتعالی هم چون حق را بیان می فرمایید منتظر رفع این ابهام هستیم. اگه کسی صدقه را با نیت خیر می دهد و می داند بعد دچار منت و اذیت هم می شود. آیا با توبه اجر صدقه بر می گردد؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- با توجه به معنای صدقه که عبارت است از عملی که موجب تصدیق وعده‌ی الهی می‌باشد نمی‌توان صدقه را منحصر به موضوعات اقتصادی نمود و در نتیجه معنای «لا تبطلوا صدقاتکم» تا آنجا وسعت می‌یابد که مواظب باشید اعمال دینی شما که نشانه‌ی تصدیق وعده‌های الهی است باطل نگردد. چرا که مثلاً در روایت داریم: «المتکبر مع المتکبر الصدقه» یعنی این‌که انسان در مقابل شخص متکبر تواضع نداشته باشد نیز یک نوع تصدیق حکم خدا است که فرموده است مؤمن باید عزت خود را حفظ کند. پس اگر خدمت فرهنگی هم با تکبر همراه باشد، عملاً آن خدمت بی‌نتیجه خواهد بود به همان معنایی که در روایت داریم انسان متکبر، بوی بهشت هم به مشامش نمی‌رسد، یعنی عمل او قبول نمی‌شود ۲- إن شاء الله با توبه آن مشکل حل می‌شود. موفق باشید